

PRZECIERPIEĆ (6) *vb pf*

Wszystkie e jasne.

inf przecierpieć (4). ◇ *praet 3 sg m* przecierpiął (1). *f* przecierpiała (1). ◇ [*imp 2 pl* przecierpcie.]

Sł stp: *przecirpieć*, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

1. *Przetruwać coś dolegliwego, znieść to cierpliwie; pertolerare* *Mącz* (5) : Niewądzić drugdy przecierpieć/ *Máley* krzywdy nizac nie mieć *BierEz* O4v, Nv; *Mącz* 457d; [*ListyPol* I 1547/399].

przecierpieć czego a. co (2): *Málo* łromu przecierpiáá/ *A* potym więc mężá miáá. *BierEz* R4v; á *fnadz y duffam náłsem nieżał czałem łprzećiwności przecierpieć* *RejPs* 197.

[*przecierpieć co*: *Temu* byśmy też nie radzi [...], żebyście się mieli dłużyć, raczej nędzę przecierpieć. *AktaSynod* IV 83.

przecierpieć co [= *okres czasu*]: wszakoż jego k(rolewska) m(iłość) niech teraz wszystkim łaskę i dobrą twarz pokazuje, bo musi sie taki czas przecierpieć. *ListyPol* 1547/400.]

[*Zwrot*: »nie moc przecierpieć [aby]«: *Rem* perire non poteris pati. Nie będziesz mógł przecierpieć áby ymienie niłtżáło. *TerentMatKęł* G7v.]

2. *Darować przewinienie [komu]* (1) :

przecierpieć czego a. co (1): [*biskup Hatto spalił ubogich mówiąc, że są jak myszy*] pan Bog nie przecierpiął mu te^{go} okrucieństwa/ wnet sie myłzy ze wład zebrały á nań fie rzuciły chcąc go zieść *BielKron* 285.

[*Zwrot*: »przecierpieć nie moc«: iż też/ y tym przecierpieć nie mogą/ ktorzy máią to w mocy/ pomóć fie/ á kárćić to *ErazmJęzyk* R7v (*Linde*).]

Synonimy: 1. *przetruwać*; 2. *darować, odpuścić, przebaczyć*.

Formacje współrdzenne cf CIERPIEĆ.